

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru controlul constituționalității punctelor 4, 6 și 10
din Hotărîrea Guvernului nr.1202 din 8 noiembrie 2001
"Cu privire la unele măsuri pentru reglementarea
utilizării bazinelor acvatice"*

Nr.17 din 05.08.2003

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.177-181/15 din 15.08.2003

* * *

* M.O., 2001, nr.136-138, art.1257.

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:
Victor PUȘCAȘ - președinte
Mircea IUGA - judecător-raportor
Constantin LOZOVANU - judecător
Dumitru PULBERE - judecător

cu participarea greșierului Maia Țurcan, reprezentanților Guvernului Victoria Iftodi și Mihai Butucel, în lipsa autorilor sesizării legal citați, călăuzindu-se de art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit.a) și art.16 alin.(1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință plenară deschisă dosarul pentru controlul constituționalității punctelor 4, 6 și 10 ale Hotărîrii Guvernului nr.1202 din 8 noiembrie 2001 "Cu privire la unele măsuri pentru reglementarea utilizării bazinelor acvatice".

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputaților în Parlament Iurie Roșca, Vlad Cubreacov și Ștefan Secăreanu depusă la 12 martie 2003, în conformitate cu prevederile art.24 și 25 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.38 și 39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin decizia Curții Constituționale din 14 aprilie 2003 sesizarea a fost acceptată spre examinare în fond.

În procesul examinării prealabile Curtea Constituțională a solicitat puncte de vedere Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului, Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, Curții Supreme de Justiție, Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerului Ecologiei, Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului, Departamentului Privatizării, Academiei de Științe, Asociației Primarilor și Colectivităților Locale, Agenției de Stat de Relații Funciare și Cadastru, Departamentului Situațiilor Excepționale, Departamentului de Drept al ULIM, catedrei Drept Procesual Civil a USM.

Examinînd materialele dosarului, audiind informația prezentată de judecătorul-raportor și explicațiile participanților la proces, Curtea Constituțională

a constatat:

1. La 8 noiembrie 2001 Guvernul a adoptat Hotărîrea nr.1202 "Cu privire la unele măsuri pentru reglementarea utilizării bazinelor acvatice" (în continuare - Hotărîrea nr.1202).

Prin pct.4 al hotărîrii au fost aprobate lista bazinelor acvatice piscicole proprietate publică a statului atribuite în folosință întreprinderilor piscicole ale Asociației "Piscicola" în scopul creșterii puietului de pește și a peștelui de consum și lista bazinelor acvatice piscicole proprietate publică a statului atribuite în folosință Societății vînătorilor și pescarilor din Moldova pentru organizarea

pescuitului sportiv și de amatori, creșterii puietului de pește și a peștelui de consum.

Prin pct.6 alineatul trei din hotărîre autoritățile administrației publice locale au fost obligate să anuleze deciziile de transmitere în arendă a bazinelor acvatice proprietate publică a statului.

Pct.10 din hotărîre stipulează că valorificarea piscicolă a bazinelor acvatice care aparțin primăriilor, Societății vînătorilor și pescarilor din Moldova și altor deținători se efectuează cu autorizația Serviciului Piscicol și avizul Asociației "Piscicola", iar Serviciul Piscicol în comun cu Asociația "Piscicola" și autoritățile administrației publice locale vor determina în termen de 6 luni bazinele acvatice artificiale aparținînd primăriilor și altor deținători, care urmează a fi atribuite pentru piscicultură, și va prezenta Guvernului lista lor pentru aprobare.

2. Semnatarii sesizării consideră că dispozițiile pct.4 din Hotărîrea nr.1202 încalcă prevederile art.109, 112 și 127 alin.(3) din Constituție, prevederile Legii privind administrația publică locală, Legii privind proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, Codului apelor, precum și prevederile art.4 și 6 din Carta Europeană a Autonomiei Locale. Ei menționează că transmiterea unui bun din proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale în proprietatea (posesia, folosința și dispoziția) statului sau altor subiecți de drept este posibilă numai cu acordul consiliului local și nimeni, inclusiv statul, nu are dreptul să retragă în mod forțat patrimoniul proprietății publice.

În opinia autorilor sesizării, pct.6 alineatul trei din Hotărîrea nr.1202, prin care Guvernul obligă autoritățile publice locale să anuleze contractele de dare în folosință a bazinelor acvatice, încalcă principiul autonomiei locale și contravine prevederilor art.109, 112, 126 și 127 din Constituție. Ei observă că deciziile autorităților publice locale cu privire la darea în arendă a bazinelor acvatice pot fi contestate numai în instanța de judecată.

Prin nesocotirea art.127 din Constituție pct.10 al hotărîrii menționate stipulează avizarea de către Asociația "Piscicola" a valorificării piscicole a bazinelor acvatice ce aparțin primăriilor. Aceste prevederi, în opinia semnatarilor sesizării, limitează dreptul de posesie, folosință și dispoziție al unităților administrativ-teritoriale asupra proprietății publice. Ei relevă de asemenea că nici un subiect de drept privat nu poate fi autorizat să avizeze deciziile unităților administrativ-teritoriale de dare în folosință a bazinelor acvatice, aceasta fiind competența exclusivă a organelor de stat specializate.

3. Raportînd prevederile contestate ale Hotărîrii nr.1202 la dispozițiile constituționale, la legislația în domeniu și la actele internaționale, Curtea relevă următoarele.

Potrivit art.4 și art.8 din Constituție, dacă legile naționale (interne) intră în contradicție cu actele internaționale la care Republica Moldova este parte, prioritate au actele internaționale.

Carta Europeană a Autonomiei Locale din 15 octombrie 1985*, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1253-XIII din 16 iulie 1997**, definește și precizează principii indispensabile unui stat de drept și democratic. Astfel, art.2 intitulat "Fundamentarea constituțională și legală a autonomiei locale" din Cartă stipulează că principiul de autonomie locală trebuie să fie recunoscut în legislația internă și, pe cît e posibil, în Constituție.

* Tratatul internațional, 1999, vol.14, pag.14.

** M.O., 1997, nr.48, art.423.

Potrivit art.4 al Cartei, colectivitățile locale trebuie să fie consultate, pe cât este posibil, în timp util și de o manieră apropiată în cursul procesului de planificare și de luare a deciziei pentru toate chestiunile care le privesc direct, iar art.8 statuează că orice control administrativ asupra colectivităților locale nu poate fi exercitat decât potrivit cu formele și în cazurile prevăzute de Constituție sau de lege. De menționat faptul că controlul administrativ poate, totuși, să cuprindă un control de oportunitate exercitat de autoritățile de nivel superior în ceea ce privește sarcinile a căror execuție este delegată colectivităților locale, dar orice control administrativ al acțiunii colectivităților locale trebuie să urmărească asigurarea respectului legalității și principiilor constituționale. Controlul administrativ al colectivităților locale trebuie să fie exercitat respectând raportul între amploarea intervenției autorității care exercită controlul și importanța intereselor pe care ea înțelege a le proteja.

Constituția Republicii Moldova, în capitolul VIII intitulat "Administrația publică", consacră natura juridică și principiile de bază ale administrației publice locale.

Potrivit art.109 din Constituție, administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, ale descentralizării serviciilor publice, ale eligibilității autorităților administrației publice locale și ale consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit. Autonomia privește atât organizarea și funcționarea administrației publice locale, cât și gestiunea colectivităților pe care le reprezintă.

Considerând administrația publică locală ca o parte componentă a autorităților publice ale statului, Constituția obligă statul să contribuie la dezvoltarea și protejarea administrației publice locale, care, în limitele competențelor sale, este autonomă. Expresiile de drept ale autonomiei locale și descentralizării serviciilor publice sînt cuprinse în art.112 și 113 din Constituție.

Astfel, art.112 din Constituție prevede că autoritățile administrației publice, prin care se exercită autonomia locală în sate și orașe, sînt consiliile locale alese și primarii aleși. Consiliile locale și primarii activează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din sate și orașe.

Autonomia locală înseamnă dreptul colectivităților de a-și satisface propriile interese legale fără amestecul autorităților centrale, ea constituie un complex de atribuții date în competența organelor de administrare publică locală. Atribuțiile transmise acestor organe sînt reglementate de lege, iar statul exercită, prin forme specifice, controlul asupra modului în care ele se execută.

Articolul 127 alin.(4) din Constituția Republicii Moldova statuează că bogățiile de orice natură ale subsolului, spațiul aerian, apele și pădurile folosite în interes public, resursele naturale ale zonei economice și alte bunuri stabilite de lege fac obiectul exclusiv al proprietății publice, iar alin.(3) al acestui articol prevede că proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

Potrivit art.1 al Codului apelor, aprobat prin Legea nr.1532-XII din 22 iunie 1993*, apele în Republica Moldova constituie proprietatea exclusivă a statului și pot fi date numai în folosință. Art.4, 24-26 din Codul apelor stipulează că administrarea de stat în domeniul folosirii și protecției apelor, precum și atribuirea în folosință separată a acestor obiecte acvatică, este exercitată de către Guvern, organele de autoadministrare locală și de organele de stat, autorizate în mod special în acest scop, conform legislației în vigoare.

* Monitor, 1993, nr.10, art.287.

În fundamentarea sesizării lor semnatarii invocă Legea nr.186-XIV din 6 noiembrie 1998 "Privind administrația publică locală"*, care a fost abrogată prin Legea nr.123-XV din 18 martie 2003 "Privind administrația publică locală"**.

* M.O., 1999, nr.14-15, art.60.

** M.O., 2003, nr.49, art.211.

Argumentele aduse în sesizare privind administrarea bunurilor și-au găsit reflectare în noua Lege nr.123-XV din 18.03.2003, care stipulează expres că "la categoria bunurilor ce fac parte din domeniul public de interes local pot fi raportate terenurile pe care sînt amplasate construcții de interes public local, porțiunile de subsol, drumurile, străzile, piețele, obiectele acvatice separate, parcurile publice, clădirile, monumentele, muzeele, pădurile, zonele de protecție și zonele sanitare și alte obiective care, conform legii, nu aparțin domeniului public al statului". Potrivit art.84 alin.(2) al legii menționate, consiliile locale decid ca bunurile care aparțin domeniului public de interes local să fie date în administrare întreprinderilor municipale și instituțiilor publice, să fie concesionate, închiriate sau arendate.

Legea nr.1102-XIII din 6 februarie 1997 "Cu privire la resursele naturale"*** conține dispoziții privind dreptul de proprietate asupra resurselor naturale și criteriile de raportare a lor. Astfel, conform art.4 al legii menționate, resursele naturale care au importanță pentru întreaga populație a țării (condiționează direcțiile strategice ale dezvoltării ei social-economice) sînt resurse naturale naționale, iar resursele naturale care au importanță pentru populația unui teritoriu mai limitat sînt resurse naturale locale. Criteriile de atribuire a resurselor naturale la resurse naționale sau la resurse locale sînt valoarea economică și importanța lor pentru dezvoltarea municipiului, raionului sau țării, constituirea lor ca obiect al unor contracte internaționale, răspîndirea lor pe teritoriul a două sau mai multe raioane, folosirea lor pentru amplasarea sistemelor energetice, sistemelor de transport și altor sisteme de stat, obiectelor de telecomunicații și ale serviciilor meteo, valoarea lor științifică, istorică, culturală și naturală. Art.8 al acestei legi prevede că resursele naturale naționale proprietate publică aparțin statului, iar resursele naturale locale aparțin unităților administrativ-teritoriale.

*** M.O., 1997, nr.40, art.337.

Legea nr.981-XIV din 11 mai 2000 "Privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor"**** stipulează că terenurile ocupate de iazuri sînt proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale (art.8 alin.(1) lit.k) și transmiterea acestora în proprietatea publică a statului se face la propunerea Guvernului, prin hotărîre a consiliului local respectiv (art.9 alin.(2)). Potrivit Legii nr.523-XIV din 16 iulie 1999 "Privind proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale"*****, nimeni nu are dreptul să retragă în mod forțat patrimoniul public (art.10).

**** M.O., 2000, nr.94-97, art.672.

***** M.O., 1999, nr.124-125, art.611.

Bazinele acvatice menționate în pct.4 al Hotărîrii nr.1202 nu au fost declarate prin lege drept bunuri aparținînd domeniului public de interes național.

Potrivit pct.3 al Hotărîrii Guvernului nr.745 din 3 noiembrie 1995

"Pentru aprobarea Regulamentului privind modul și condițiile de atribuire în folosință a obiectelor acvatice"*****, hotărîrea privind atribuirea în folosință separată a obiectelor acvatice se adoptă de către organele administrației publice locale, luînd în considerare situația din sfera gospodăririi apelor, la propunerea Concernului Republican pentru Gospodărirea Apelor, iar potrivit pct.6 al acestei hotărîri, dreptul beneficiarilor de folosință separată asupra obiectelor acvatice (unor părți ale lor) se confirmă prin titluri de stat de folosință separată a apelor de modelul anexat, acordate de către organele administrației publice locale în temeiul hotărîrii Guvernului Republicii Moldova sau unei decizii proprii.

***** M.O., 1996, nr.11-12, art.51.

Agencia de Stat Relații Funciare și Cadastru, în baza Hotărîrii Guvernului nr.837 din 14 august 2001*, în comun cu reprezentanții autorităților publice centrale și locale, urma să efectueze în anii 2001-2002 identificarea terenurilor din hotarele unităților administrativ-teritoriale, cu întocmirea și generalizarea listelor: terenurilor proprietate publică a statului, prezentîndu-le Guvernului spre aprobare; terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, aprobate prin decizia autorităților administrației publice locale, acțiuni care pînă în prezent nu au fost finalizate.

* M.O., 2001, nr.104-105, art.894.

Curtea Constituțională constată că, adoptînd pct.4 din Hotărîrea nr.1202, prin care a aprobat listele bazinelor acvatice piscicole proprietate publică a statului atribuite în folosință întreprinderilor Asociației "Piscicola" și Societății vînătorilor și pescarilor din Moldova, Guvernul și-a depășit atribuțiile legale, comițînd o ingerință în competența autorităților administrativ-teritoriale și încălcînd astfel dispozițiile constituționale și legale în domeniu, precum și prevederile Cartei Europene a Autonomiei Locale.

Prin pct.6 alineatul trei din Hotărîrea nr.1202 Guvernul obligă autoritățile administrației publice locale să anuleze deciziile de transmitere în arendă a bazinelor acvatice proprietate publică a statului.

Conform art.113 alin.(3) din Constituție, raporturile dintre autoritățile publice locale au la bază principiile autonomiei, legalității și colaborării în rezolvarea problemelor comune. Iar art.6 din Legea nr.123-XV din 18.03.2003 prevede că raporturile dintre autoritățile centrale și cele locale au la bază principiile autonomiei, legalității, transparenței și colaborării în rezolvarea problemelor comune.

În Hotărîrea nr.13 din 14 martie 2002 "Cu privire la controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr.781-XV din 28 decembrie 2001 "Pentru modificarea și completarea Legii nr.186-XIV din 6 noiembrie 1998 "Privind administrația publică locală"*** Curtea Constituțională a menționat că administrația publică locală are la baza organizării și funcționării sale principiul autonomiei locale și cel al descentralizării serviciilor publice, reprezentînd expresia regimului descentralizării administrative aplicat la nivelul administrației publice din teritoriul țării, observînd în context că raporturile dintre autoritățile publice locale, atît la nivelul întîii, cît și la nivelul al doilea, nu au caracter de subordonare.

** M.O., 2002, nr.16, art.55.

În Hotărîrea Curții Constituționale din 6 noiembrie 1995 "Cu privire la controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la alegerile locale și Legii privind administrația publică locală"*** Curtea a relevat că principiul fundamental care guvernează administrația publică locală și activitatea autorităților acesteia, autonomia locală, constă în dreptul unităților administrativ-teritoriale de a-și satisface interesele proprii fără amestecul autorităților centrale, ceea ce atrage după sine descentralizarea administrativă, autonomia fiind un drept, iar descentralizarea un sistem care implică autonomia. Descentralizarea se prezintă ca un sistem care cuprinde descentralizarea teritorială - raioane, orașe (municipii), sate (comune), avînd caracterul persoanei de drept public cu toate atribuțiile acesteia. Autoritățile acestor persoane de drept public, descentralizate, nu sînt supuse puterii ierarhice a autorităților centrale, ele fiind independente de acestea.

*** M.O., 1995, nr.65-66, art.750.

În completarea acestor idei Curtea menționează că, potrivit art.96 din Constituție, Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului și exercită conducerea generală a administrației publice. Pentru asigurarea principiilor autonomiei locale și descentralizării serviciilor publice, Guvernul, călăuzindu-se de prevederile Constituției, Legii privind administrația publică locală și ale altor legi în domeniu, exercită conducerea generală în teritoriu prin intermediul serviciilor publice centrale de specialitate. Iar în cazurile în care hotărîrile organelor administrației publice locale contravin Constituției, altor legi, Guvernul, în temeiul art.19 pct.4) din Legea cu privire la Guvern*, le poate contesta în instanța judecătorească.

* Veștile, 1990, nr.8, art.191, republicată în M.O., 2002, nr.131-133, art.1018.

Capitolul IX din Codul civil al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr.1107-XV din 6 iunie 2002**, inserează dispoziții generale cu privire la arendă. Potrivit Codului, arenda este contractul încheiat între o parte - proprietar, uzufructuar sau alt posesor legal de terenuri și de alte bunuri agricole (arendator) - și altă parte (arendaș) cu privire la exploatarea acestora pe o durată determinată și la un preț stabilit de părți (art.911).

** M.O., 2002, nr.82-86, art.661.

Arenda încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost convenită, iar încetarea arendei înainte de termen are loc în conformitate cu legea (art.921 din Codul civil).

În baza art.22 din Legea nr.861-XII din 14 ianuarie 1992 "Cu privire la arendă"***, apărarea dreptului arendașului asupra bunurilor arendate se asigură în egală măsură cu apărarea dreptului de proprietate. Totodată, art.41 din Legea nr.459-XII din 22 ianuarie 1991 "Cu privire la proprietate"**** stipulează că Republica Moldova apără drepturile tuturor subiecților dreptului de proprietate asupra bunurilor lor. Proprietarul poate să ceară înlăturarea oricăror încălcări ale drepturilor sale. Aceste drepturi aparțin de asemenea persoanei, care, deși nu este proprietar, posedă bunurile cu dreptul de administrare economică. Iar art.22 alin.4 din Legea cu privire la arendă prevede că bunurile arendașului pot fi retrase numai în conformitate cu hotărîrea instanței judecătorești competente.

*** Monitor, 1992, nr.1, art.12.

**** Monitor, 1991, nr.3-4-5-6, art.22.

Contractul de dare în folosință a bazinelor acvatice este un contract de drept privat încheiat prin voința bilaterală a părților egale în drepturi (administrația publică locală și agentul economic privat), care poate fi reziliat numai cu acordul părților, și în nici un caz la indicația Guvernului. Guvernul este în drept doar să verifice legalitatea deciziilor administrației publice locale și respectarea regulilor de folosință a bazinelor acvatice de către deținător, prin intermediul autorităților publice investite cu atribuții de control.

Astfel, Curtea Constituțională constată că la adoptarea pct.6 alineatul trei din Hotărîrea nr.1202 Guvernul a încălcat principiul separației puterilor în stat (art.6 din Constituție), arogîndu-și atribuțiile puterii judecătorești. Or, numai instanța judecătorească este în drept să intervină în relațiile contractuale, la cererea celor interesați, pentru a anula o decizie și a rezilia un contract, dacă există temeiuri legale pentru aceasta. Prin dispoziția contestată Guvernul a încălcat de asemenea prevederile art.126 alin.(2) lit.h) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, și art.4 precitat din Carta Europeană a Autonomiei Locale.

Potrivit pct.10 din Hotărîrea nr.1202, valorificarea piscicolă a bazinelor acvatice care aparțin primăriilor, Societății vînătorilor și pescarilor din Moldova și altor deținători se efectuează cu autorizația Serviciului Piscicol și avizul Asociației "Piscicola", iar Serviciul Piscicol în comun cu Asociația "Piscicola" și autoritățile administrației publice locale vor determina în termen de 6 luni bazinele acvatice artificiale aparținînd primăriilor și altor deținători, care urmează a fi atribuite pentru piscicultură, și va prezenta Guvernului lista lor pentru aprobare.

Curtea apreciază aceste prevederi drept contrare dispozițiilor art.127 alin.(3) și (4) din Constituție.

Asociația "Piscicola", potrivit statutului său, este o societate economică, creată de întreprinderile piscicole în scopul coordonării activității lor economice în domeniul creșterii peștelui de consum în bazinele acvatice artificiale și reprezentării intereselor lor comune. Prin urmare, fiind subiect de drept privat, Asociația "Piscicola" nu poate să gestioneze proprietatea publică.

Dreptul exclusiv de a stabili modul de posesie, folosință și administrare a proprietății de stat aparține organului legislativ. Posedarea, folosirea și administrarea proprietății de stat a Republicii Moldova sînt exercitate de organul administrării de stat în acest domeniu (art.33 din Legea nr.459-XII din 22 ianuarie 1991 "Cu privire la proprietate").

Potrivit Legii privind administrația publică locală, bunurile care fac parte din domeniul public sînt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile (art.81 alin.(2)).

Cu titlu de observație Curtea menționează că, adoptînd Hotărîrea nr.1202, Guvernul n-a luat în seamă discrepanțele existente în unele acte legislative și în propriile hotărîri, care reglementează probleme privind proprietatea și folosirea bazinelor acvatice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.140 din Constituție, art.26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.62 lit.a) din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. Se declară neconstituționale următoarele prevederi din Hotărîrea

Guvernului nr.1202 din 8 noiembrie 2001 "Cu privire la unele măsuri pentru reglementarea utilizării bazinelor acvatiche":

- pct.4, inclusiv anexele 1 și 2;
- pct.6 alineatul trei;
- sintagma "și avizul Asociației "Piscicola"" din pct.10 alineatul unu;
- sintagma "Asociația "Piscicola" și" din pct.10 alineatul doi.

2. Prezenta Hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

Președintele
Curții Constituționale

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 5 august 2003.
Nr.17.

A D R E S Ă

Exercitînd controlul constituționalității punctelor 4, 6 și 10 din Hotărîrea Guvernului nr.1202 din 8 noiembrie 2001 "Cu privire la unele măsuri pentru reglementarea utilizării bazinelor acvatiche", Curtea a constatat că Guvernul, adoptînd hotărîrea menționată, n-a luat în seamă discrepanțele existente în unele acte legislative (Codul funciar, Codul apelor, Legea privind administrația publică locală, Legea cu privire la resursele naturale, Legea privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, Legea privind proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale etc.), în propriile hotărîri: nr.745 din 3 noiembrie 1995 și Regulamentul privind modul și condițiile de atribuire în folosință a obiectelor acvatiche, aprobat prin ea, și nr.837 din 14 august 2001 "Despre unele măsuri privind delimitarea terenurilor proprietate publică" și a nesocotit eventualele litigii care pot apărea drept consecință.

Întrucît Guvernul a prezentat Parlamentului un proiect de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, considerăm oportună examinarea acestuia sub aspectul obiectului prezentei adrese pentru a se elimina contradicțiile pe care le învederează unele dispoziții ale actelor legislative și normative, ce reglementează probleme privind proprietatea și folosirea bazinelor acvatiche.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.281 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.79 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională solicită Parlamentului și Guvernului să examineze prezenta adresă și să informeze Curtea Constituțională, în termenul prevăzut de lege, despre decizia adoptată.

Președintele
Curții Constituționale

Victor PUȘCAȘ

Parlamentul Republicii Moldova
Guvernul Republicii Moldova

5 august 2003.